

SPIŠSKÝ PATRIOT

NOVINY PRE NOVOVEŠŤANOV TELOM AJ DUŠOU

I január 2015

Na materskej nude
odzvonilo ...

strana 4

Zabudnuté miesta
mesta ...

strana 5

Šachové derby
dvoch spišských
vsí...

strana 5

Vydarený futbalový
memoriál so spiš-
skou medailovou
stopou...

strana 8

Editoriál

Milí Patrioti, vitajte v roku 2015! Verím, že ste si Vianoce i príchod Nového Roku správne užili aj napriek tomu, že počasie pripomínalo skôr iné sviatky - Veľkú Noc. To podstatné, atmosféru, určite všetci dokážeme vytvoriť aj bez bieleho pozdravu od akej-si lenivej Perinbabky. Materiálne pozostatky sviatočných dní už asi ležia na Kúdelníku. Tie dôležitejšie, duchovné, zostávajú v našich hlavách a srdciach. Juhoslovenské príslovie hovorí, že „Blázon má vždy Vianoce“. Trpká pravda o tom, že v súčasnej modernej spoločnosti nie je vhodné cítiť sa a správať sa neustále tak, akoby sme prežívali niečo výnimočné a slávnostné. Upriamovať svoju pozornosť na rodinu, priateľov, ale aj pomoc tým, ktorí ju potrebujú. Na to predsa máme Vianoce a Veľkú Noc. V ostatnom období „sa nosí“ zarábanie peňazí, naháňanie sa za materiálным zlatým prasiatkom a užívanie si života. Nechcem tu filozofovať ako lacný idealistický intelektuál o potrebe konať dobro v každej sekunde svojho života. Sám tak nerobím a farizejské nabádanie iných sa mi protiví. Ale priat' sebe i ostatným Novovešťanom niečo určite môžem. Nijaký zázrak, víťazstvo v lotérii, ani nesmrteľnosť. Spoločne nám všetkým prajem zdravý rozum a schopnosť rozoznávať hodnoty. Tie krátkodobé a povrchné od tých skutočných, ktoré môžu naplniť náš život zmyslom. Aj to, čo považujeme za všedné a obyčajné môže ukrývať obrovskú silu. Niečo ako na dne ukrytá kotva, udržiavajúca stabilitu lode aj počas búrky. Určite už viete, že hovorím o rodine, o láske, o úcte. Samozrejme k ľuďom, ale ako správni Patrioti môžeme niečo podobné cítiť aj k mestu v ktorom žijeme a ktorého komunitu spoločne vytvárame.

Rozpráva sa o tom ľahko a ktorýže Novovešťan by dokázal vysloviť slová o tom, že nemá rád mesto, v ktorom žije. To, čo platí nie sú slová, ale skutky. Pred pár dňami mi priateľ, ktorého si veľmi vážim, rozprával ako robí všetko pre svoju rodinu. Má malého synčeka a jeho budúcnosť si vysníval takto: v škole, aj popri nej sa bude drviť najmä angličtinu a nemčinu, aby mohol v štúdiu čo najskôr

pokračovanie na str. 2

CHRBTOVÁ KOSŤ MESTA

Prvý článok s takýmto názvom a príbehmi našich podnikateľov sme vám priniesli v závere uplynulého roka. Už vtedy sme vedeli, že vám ich príbehy chceme ponúkať i naďalej. Sú to ľudia, ktorí tvoria chrbtovú kosť mesta a nielen symbolicky tým, že mnohí z nich majú svoje prevádzky a obchody v centre mesta. Hlavne však tým, že zabezpečujú potrebné služby pre občanov mesta a mnohým z nich aj dávajú prácu. Často aj v náročných podmienkach, v kríze, a na rozdiel od zahraničných firiem - bez akejkolvek podpory štátu. Postupne chceme osloviť mnohých, najmä dlhoročných podnikateľov a živnostníkov a rozprávať s nimi o ich podnikaní a živote v meste od začiatku až dodnes. Dva takéto príbehy vám ponúkame práve teraz.

S lávu Spiša šíрили v minulosti, aj ďaleko za jeho hranice, majstri mäsiari. Aj mlsné jazyčky na kráľovských dvoroch si pochutnávali na Spišských párkoch. A nebol to zďaleka jediný výrobok, ktorý šikovní a vynaliezaví spišskí mäsiari vymysleli a vyrobili. Tradícia spracovania mäsa

a výroby báječných výrobkov v našom meste nevymrela dodnes. Mužom, ktorý to má „na svedomí“ je

MARIÁN UŽÁK (1957)

Vyštudoval technológiu mäsa na STU v Bratislave. Do praxe sa dostal ešte v časoch rozpadajúceho sa socialistického

ho režimu. Po jeho páde dlho nepremýšľal a konečne mohol začať robiť „mäsiarčinu“, tak ako mu našepkával jeho zdravý gazdovský rozum. Spomína: „Prišlo to v čase keď sme sa zbavili v našej krajine zákazu pracovať rýchlejšie ako dovoľovali plány päťročnic. Cítil som v sebe veľa síl pre nové cie-

le a spoznal som niekoľko schopných ľudí s podobným úmyslom. Tak sme skúsili svoju vlastnú cestu. Pomohlo nám aj to, že už sme pred demontážou socializmu nazreli do zahraničia a potravinárskych podnikov vo vyspelejšej západnej Európe.“ A svetlo

pokračovanie na str. 2

ŠUŠKANDA

Rok 2014 bol výnimočný. Povieť si, že každý rok je pre niektorých ľudí niečím výnimočný. Ten uplynulý bol ale výnimočný pre celé Slovensko.

Bol to najteplejší rok od roku 1850, kedy začali meteorológovia u nás pravidelne merať teploty. Ani to nepomohlo a Slovensko znamenalo najväčší ročný úbytok návštevníkov spomedzi všetkých 28 krajín Európskej únie. Dobrou správou je, že sa to už nezhorší. Zatiaľ ale iba preto, že sme v rebríčku poslední. Krásnych miest a hodnotných historických pamiatok máme viac než dosť. To len vláda nepochopiteľne kašle na podporu cestovného ruchu. Škoda, pretože

aj naše mesto by mohlo z väčšieho záujmu turistov profitovať.

Určite by sme mu vedeli nájsť aj pár ďalších „naj“ prívlastkov, ale nechajme minulosť minulosťou a poďme sa pozrieť na to, čo nás vraciá čaká.

Prvé dni roku 2015 prebehli bez akýchkoľvek radikálnych zmien. A inak tomu vraci nebude až do jeho konca. Vo svojich prognózach a predpovediach to tvrdia prognostici, ekonómovia, americká CIA,

pokračovanie na str. 3

OLIVERKO SA NARODIL V PRVÚ HODINU PO POLNOCI

Prvým Spišiakom, ktorý sa narodil v spišskonovoveskej nemocnici v prvý deň nového roka je Oliver Dravecký.

Novorodenec Oliver Dravecký je prvým dieťaťom v tomto roku, ktorý sa narodil o 0,55 hod. v pôrodnici Nemocnice v Spišskej Novej Vsi mamičke Dominike Zelenej zo Studenca (okres Levoča). Chlapec vážil 3 240 gramov a meral 52 centimetrov. Podľa slov 22-ročnej mamičky sa synček sa vypýtal na svet o pár dní skôr. „Plánovali sme s priateľmi osláviť Silvestra doma. Oliverko nám nečakane zmenil plány, a tak rodinka a naši známy oslavovali nový rok 2015 dvoj-

Malý Oliverko. Prihlásil sa na svet o pár dní skôr. Foto: EŠL

násobne,“ usmievala sa šťastná mamička pri postieľke prvého prírastku v rodine.

ešl

NOVOROČNÁ VINŠOVAČKA OSOBNOSTÍ

Keď padá hviezda, alebo keď sa začína nový rok, je dobré si niečo priať. Poprosili sme preto osobnosti kultúrneho, spoločenského i športového života v meste, aby prostredníctvom Spišského Patriota prezradili, čo na prahu roka 2015 prajú sebe, mestu i jeho obyvateľom. Každý z nich to napísal „po svojom“.

ALBÍN MEDÚZ (herec):

Sebe: Hádám len trochu viac zdravia o ktoré som prišiel v posledných dňoch hektického roku 2014.

Novovešťanom: Viac pohody a menej neurózy, najlepším liekom na to je rýchlo zabudnúť na zlé, pozeráť sa ľudom priamo do očí a zlo minulé sa stane smiešnym.

Spišskej Novej Vsi: Aby nad panorámou nášho krásneho mesta mesta stále viac narastali „dymy“, ako predzvesť práce. Tak sa k nám vrátia tí, čo ho majú naozaj radi.

PETER KARPINSKÝ

(spisovateľ, režisér, vysokoškolský pedagóg):
JANUÁR

... a zase sme o rok
kratší
podobní sviečkam...
Je smutno
ako po Vianociach.
Traja králi
už sedia vo vlaku
a idú domov.
Pijú kávu
a čítajú noviny,
kde sa opäť píše
stále o tom istom.
Potom sa dívajú z okna.
Premýšľajú,
či by nemali vystúpiť
a začať znovu
hľadať hviezdu.

Nech láska, šťastie, zdravie, úspech a pohoda sprevádzajú všetkých ľudí dobrej vôle po celý rok 2015.

MICHAL SABOVČÍK (horolezec) :

Na rok 2015 nemám zatiaľ žiadne konkrétne plány. Určite chcem čonajviac času stráviť tam, kde ma to naplnia a robí šťastným – v horách. S pokorou poznávať, objavovať a stretávať sa s dobrými ľuďmi. Spišiakom želám, aby boli šťastní a aby sa im darilo čo najviac času tráviť v okolitej prekrásnej prírode, kde určite načerpajú množstvo inšpirácie nielen pre rok 2015.

DÁVID DEMEČKO (basketbalový tréner) :

Veľmi túžim po tom, aby sa športová základňa v našom meste ešte rozširovala a aby sa darilo všetkým športom a ich protagonistom. Určite by ma potešila extraligová medaila s mojím ženským basketbalovým tímom. Spoluobčanom želám predovšetkým zdravie a nech o kúsok viac ľudí začne žiť športom a faníť mu. To bude úspech a bude lepšie nielen im.

RASTISLAV JAVORSKÝ

Som jeden z Novovešťanov a preto nám všetkým, spoločne, želám v novom roku v prvom rade pevné zdravie. Kto s ním zažil nejaké problémy, vie, aké je dôležité. Tiež by nám všetkým určite dobre padlo viac pokoja, slušnosti a veľa dobrých priateľov. Tí robia náš život znesiteľnejším. A práve taký život chcem popriať každému v našom meste. Krajší a spokojnejší rok 2015.

NOVOROČNÝ VINŠ PATRIOTA

Šťastie, zdravie, lásku
na každom kroku.
Aj bohatú výúlatnú pásku
vám v Novom roku
praje Spišský Patriot

Chrbtová kosť mesta

pokračovanie zo str. 1

sveta uzreli prvé výrobky „made in Spišská Nová Ves“ s názvom Mäso Spiš. Vlajkovou loďou sa, samozrejme, stali Spišské párky. Neraz musel Marián Užák zmeniť svoje podnikateľské plány a sny. Doba, ekonomická situácia, ale aj konkurencia tlačili. Ale bol to tlak, ktorý ho posúval dopredu. Ako sám hovorí, s pomocou skvelých ľudí. „Na výber spoločníkov som mal šťastnú ruku. Sme pokoje už 24 rokov v rovnakej zostave a to je myslím v dnešných podmienkach nevídané. Môžem potvrdiť, že ak sa vyskladá dobrý tím, odborne a mentálne na úrovni pracuje sa ľahšie.“

Najťažšie chvíle v podnikaní tak ako mnohí iní, prežil tento tím v dobách, kedy na slovenský trh začali neobmedzene prenikať zahraničné obchodné reťazce. „Boli to tvrdí obchodníci a na nové metódy sme neboli celkom pripravení ani technologicky ani strategicky a ani vlastným kapitálom. Dostávali sme sa pod čoraz väčší cenový tlak našich výrobov a bolo to obdobie kedy sa vyhrávalo len cenou. Vedel som že na takýto súboj nemáme dostatok voľného kapitálu. Preto sme prijali ponuku firmy Eco Invest na vytvorenie holdingu v skupine Tauris.“

Svoje rozhodnutie, ktoré znamenalo stratu značky Mäso Spiš, Marián Užák neľutuje, práve naopak. Aj ono prispelo k založeniu firmy Spiš Market, ktorú riadi si svojim tímom dodnes. A úspešne. „Prioritne sa sústreďime na len na mäsové výrobky vyššej kvality, s vysokým obsahom mäsovej zložky, skôr tradičných receptúr, s domácim charakterom. Práve takýto projekt potrebujú náročnejší zákazníci, ktorí chcú mať dostupné kvalitnejšie mäso a výrobky z neho. Opodstatnenosť takejto ponuky potvrdzuje rast tržieb a

rastúca obľúbenosť našich výrobov u zákazníkov.“

Názory zákazníkov a vzťah k nim je v hierarchii firmy na poprednom mieste. „Náš zákazník, náš pán!“ pre nich nie je iba bezobsažným heslom z minulosti, ale prioritou, ktorou sa chcú odlišovať najmä od anonymných vzťahov vo veľkých obchodných reťazcoch. Výsledkom je hneď niekoľko zaujímavých aktivít. „Stále obľúbenejším sa stáva diskontný veľkosklad na Radlinského ulici a tiež sieť našich 20 maloobchodných predajní na východnom Slovensku.“ Už 10 rokov podniká Spiš Market aj v zahraničí a dáva tak mnohým Novovešťanom veľmi zaujímavé pracovné príležitosti. „Máme 6 aktívnych projektov v Nemecku a Holandsku, kde pracujeme v mäsiarskych fabrikách s našimi zamestnancami. Tento projekt vznikol v čase, keď sa na úrade práce dostalo mnoho schopných ľudí s odhodlaním pracovať, ale doma si nevedeli nájsť primerané dôstojné zamestnanie. Nedalo sa očakávať, že príde práca za nami, tak sme vycestovali my za prácou.“

Z neustálej chute posúvať veci v Spiš Markete dopredu profitujú aj Novovešťania. Firma zamestnáva 500 ľudí, čo je v súčasnosti malý veľký zázrak. A najmä tým v zahraničí dáva aj veľmi slušne zarobiť. Aj kvôli takýmto ľuďom má náš seriál názov Chrbtová kosť mesta. Sú jeho minulosťou, prítomnosťou a určite aj budúcnosťou. Trochu viac pozornosti by si určite zaslúžili aj od štátu. Politici, ktorí často rozhodujú populisticky, by konečne mali povoliť daňové a odvodové zovretie podnikateľov a živnostníkov. Za všetky aspoň 1 príklad: kým na Slovensku zaplatí za zamestnanca 35% odvodov, v Nemecku to je iba 24%.

Ani takéto podmienky neodradzajú patriotov, akým je aj Marián Užák. Svojej práci rozumie a mesto, v ktorom žije a podniká, má nadovšetko rád. „Žijem v našom meste už 50 rokov, takže väzby hlavne na ľudí sú široké a hlboké. Teším sa z každej dobrej veci, ktorá sa v Spišskej udeje a fandím každému kto sa pričíní o dobré meno nášho mesta, alebo pohne veci dopredu. Heslo dňa je neprespať dobu a nebáť sa.“ pridáva na záver radu všetkým, ktorí chcú pomôcť Spišskej Novej Vsi a jej obyvateľom aj v budúcnosti.

Neodolateľná vôňa čerstvo upечeného chleba - ktožeby ju nemal rád. Piecť chlieb je možno najkrajším povoláním, možno povedať, až poslaním. Že okrem krásnej vône a úžasnej chuti je za tým aj nekonečná drina, to dobre vie

JÁN PACIGA (1951)

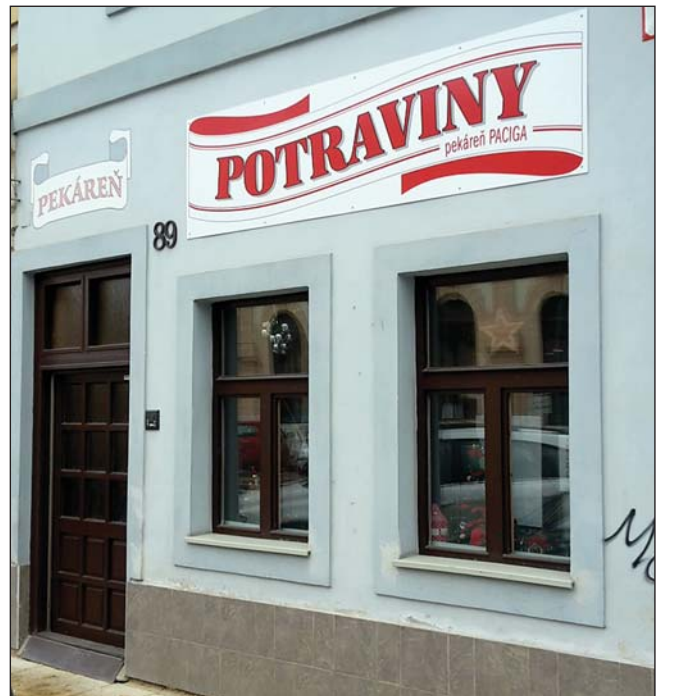
Aj on. ako mnohí iní sa po Nežnej revolúcii ocitol na križovatke. Predtým pracoval v štátnom podniku Reštaurácie, ktorý po novembri 1989 skončil svoju existenciu. O novom smerovaní rozhodli skúsenosti z práce. „Mali sme v prenájme Metropol aj Družbu. A práve tam sa, v priateľských podmienkach, piekol aj chlieb. A to bola inšpirácia. Najprv sme sa s manželkou rozhodli iba pre cukrárinu. Ukázalo sa, že ňou sa uživiť nedá a tak sme v roku 1991 nakúpili zariadenia a stroje na pečenie chleba a pekárenských výrobkov. Tento krok postavil firmu na nohy.“ Pôvodne chceli mať pekáreň francúzskeho typu, zameranú na výrobu jemného a bieleho pečiva. Chlieb mal byť len doplnkový sortiment. Ten prvý upiekli u Pacigu v apríli 1991. Svojim pečivom si okamžite získali dobré meno a zároveň inšpirovali konkurenciu. A tak pokračovali v ďalšom rozvoji firmy. „Dnes pri výrobe pekárenským a cukrárenskými výrobkami zamestnávame 100-120 ľudí. Máme 25 predajní a 3 pojazdnými predajňami zabezpečujeme zásobovanie obcí, ktoré vlastné predajne nemajú.“ rekapituluje súčasný stav Ján Paciga. Práca mu natoľko pri-

rástla k srdcu, že v roku 2004 založil na Slovensku Cech pekárov a cukrárov, ktorému šéfoval 10 rokov. Dnes to už prenechal mladším.

S podnikaním sa zvyknú spájať krajšie, aj tie ťažšie chvíle. Zažili ich aj Pacigovci. Najradšej spomínajú na roky 1995-6. „Vtedy sa nám podarilo splatiť prvotné investície a začať ľahšie dýchať. Aj klíma v spoločnosti bola akási lepšia ako dnes.“ Opačné pocity zažívali majitelia firmy Paciga po roku 2010, kedy postavili novú pekáreň. „Bola to pre nás obrovská investícia a efektom bol pokles výroby. Splácanie úverov bolo stále ťažšie a tak sme zmenili koncepciu. Zainvestovali sme do novej technológie a to prinieslo zvrät. Dnes môžem pokojne povedať, že kríza je už za nami.“ spomína na nedávne roky zakladateľ spišskonovoveskej pekárne Paciga. Zostáva realistom a do budúcnosti sa pozerá s miernym optimizmom. Dôvody sú, podľa neho, dostatočné: „V roku 2014 sa ľudia začali vracaať do malých predajní. Tým dokazujú, že vedia oceniť kvalitu. A teší ma, že firmu už odo mňa prakticky preberajú moje dcéry a zaťovia, ktorí ju de facto sami riadia.“

Rodinná firma, ktorá už štvrtstoročie dáva ľuďom symbolický, aj ten skutočný, chlieb, má na trhu dobré meno. Vždy sa dokázali čestne pobiť s problémami a obohatiť Spišskú Novú Ves o značku, ktorú všetci dobre poznajú a môžu jej veriť. A to aj ďaleko, za hranicami mesta.

-leb-

Editoriál

dokončenie zo str. 1

pokračovať niekde v zahraničí. A tam si potom našiel aj prácu. Na moju otázku, či si nevie predstaviť, že by bol jeho syn šťastný a úspešný aj doma, v Spišskej Novej Vsi, odpovedal: „Áno, viem si to predstaviť. Ale len preto, že rád pozerám

sci-fi filmy. Chcem, aby mal chlapec svoje rodné mesto rád, aby sa k nám čo najčastejšie vracal, ale keby mal dnes 15 rokov, budem ho presviedčať, aby odtiaľto okamžite odišiel. a hoci by ma to bolelo, osobne by som mu išiel kúpiť lístok na vlak - smer západ.“ Týmto slovám nechýba ratio, ale ani

stratená viera, že raz bude aj hrdá a krásna Novejša mestom lákajúcim mladú generáciu, ale aj návštevníkov. Tých prvých možnosťami kvalitného vzdelávania, atraktívnych pracovných možností a dostupného bývania. A tých druhých svojou jedinečnosťou, kvalitnými službami a príjemnými obyvateľmi.

Aj ja mám rád sci-fi filmy a preto verím a zo srdca si prajem, aby ľudia, ktorí sú za rozvoj mesta dobre platení, dokázali v roku 2015 urobiť na tejto dlhej ceste aspoň prvý krok. A po rokoch by bolo fajn, keby ten krok bol smerom vpred.

-leb-

MILÍ PRIATELIA TURISTIKY

Na konci minulého roka sme sa výstupom na Veľkú Knolu rozlúčili (zaiste ste pochopili, že symbolicky), s našimi štyrmi nadšencami, ktorí Vás dva roky vodili po krásnej spišskej prírode.

A aj keď je spleť turistických chodníkov, cestičiek, ciest i neciest na Spiši temer nekonečná (len v Slovenskom raji okolo 300 kilometrov), až na malé výnimky sme možnosti vandrovania lesmi a lúkami nášho okolia temer úplne vyčerpali.

Ale turistika v našom kraji nie je len o prírode. Keď sem v druhej polovici trinásteho storočia prišli po pustošivých nájazdoch Tatarov prisťahovalci z Nemecka, poväčšine z údolia rieky Mosely, splynuli tu s domácim slovenským obyvateľstvom. A táto symbióza slovenskej húževnatosti a pracovitosti a nemeckého kumštu a znalostí dala

vzniknúť jedinečnému fenoménu, historickému endemitu, ktorý označujeme, ako **spišská kultúra**. Bol to v prvom rade spôsob života - životný štýl, ktorý mal základy v pokrokovom slobodnom nemeckom práve, navyše umocnenom množstvom privilégií, ktoré nemeckým kolonistom udelil vtedajší uhorský panovník, Béla IV. Jedna z týchto výsad bolo i právo slobodne kútrať v zemi, čo malo spoločne s bohatstvom rudných surovín za následok prudký rozvoj baníctva a následne aj obchodu, predovšetkým s meďou. Spišská meď sa stala uznaným platidlom na vtedajšom európskom

trhu a spoločne s dobrou strategickou polohou tak vytvárala ideálne podmienky pre rozvoj celého regiónu. V rokoch 1412 až 1772 sa šesťnásť spišských miest dostalo do zálohu poľských kráľov, čo malo paradoxne za následok ďalšiu eskaláciu obchodu, remesiel a vzdelávania.

Vonkajším prejavom tejto hospodárskej progresie a kultúrneho bohatstva sa stali sakrálné i svetské architektonické stavby, najmä z obdobia gotiky a renesancie. Veď napríklad Levoča s oltárom majstra Pavla je známa po celom svete a Spišský hrad spoločne s Kapitulou a kostolíkom v Žehre sa stali dokonca svetovým kultúrnym dedičstvom Unesco.

Preto je celkom logické, že našim ďalším putovaním po Spiši budú práve kultúrne pamiatky, ktoré budú kopírovať *Spišskú gotickú cestu* a dávne banícke tradície, ktoré nás povedú po častiach *Železnej cesty*. Niekde si budeme musieť zobrať na pomoc autobusové spojenia, niekde sa podstatne ľahšie presunieme s autom, viacero trás ale budem voliť tak, aby, (ak je to možné) kombinovali turistiku poznávaciu s turistikou pešou.

Teším sa na Vás pri týchto poznávacích potulkách spišskou históriou, tentokrát s mojou novou priateľkou Michaelou, jak jej na cestách hovorím Miša a pod novým názvom:

AKO PREŠLA MIŠA HISTÓRIU SPIŠA

Michal Buza starší

Šuškanda

pokračovanie zo str. 1

ale aj kdejakí veštcí a veštkyne. Ti hodnovernejší optimizmom nehýria. Hospodársky rast nám nedovolí medlizať. Ten najvyšší zaznamenajú USA. Krajiny Európskej únie ho budú mať o polovicu nižší, tesne pod hranicou 2%. Následky krízy, žiaľ, budeme pociťovať aj naďalej.

Astrológovia ale tvrdia niečo iné. Postavenie hviezd vraj naznačuje príchod úspešného roka. A to v každej oblasti. V čínskom kalendári sa 19. februára začína Rok Kozy. A ten sa údajne zvykne niesť v atmosfére pohody a harmónie. Asi to nebude ruská Koza. A spomínať sa bude určite aj na významné vojnové konflikty - Američania si pripomenú 150 rokov od

skončenia Občianskej vojny a zrušenia otroctva, a celý svet oslaví 70 rokov od konca 2. svetovej vojny. Na Slovensku je rok 2015 rokom Ľudovíta Štúra. Takto si pripomíname 200 rokov od jeho narodenia. Okrúhlych 400 rokov už uplynú od prvého horského výstupu vo Vysokých Tatrách. Ale tie najdôležitejšie výročia budeme oslavovať individuálne - v rodinách a s priateľmi. A Spišský Patriot praje všetkým čitateľom, aby dôvodov na oslavy mali čo najviac. Nielen meniny a narodeniny. Nemusíme mať čarovnú krištáľovú guľu, aby sme, aspoň v niektorých prípadoch, vedeli vopred povedať, čo zaujímavého nás v začínajúcom roku čaká. Napríklad 7. februára to bude referendum o rodine a ľudoch

homosexuálnej orientácie. 20.3. bude aj v Európe pozorovateľné zatmenie Slnka. 1. júla prevezme predsedníctvo Európskej únie jej najmenší člen - Luxembursko. V júli sa po prvýkrát, po 8 rokoch cesty, priblíži sonda, vyslaná zo Zeme, k planétke Pluto. No a 15. 12. v krajinách EÚ skončí roaming. Všetci začneme volať a surfovať lacnejšie, za miestne ceny.

Ani zďaleka sa týmto výpočtom zoznam prívlastkov roka 2015 nekončí. Spomeniem ešte, že OSN ho vyhlásila za Rok svetla a Vatikán, ústami pápeža za Rok zasväteného života. Tak si vyberte, čomu budete najväčšiu pozornosť chcete venovať vy. V mene všetkých, ktorí pre vás Spišský Patriot pripravujú vám k tomu prajeme **pevné zdravie a rodinnú pohodu.** **-leb-**

ZÁPISKY POSLANCA XII.

Pesimisti si v prvý deň Nového roka zvyknú povzdychnúť: „Zase o rok starší!“ Optimisti si môžu povedať: „Sme o rok skúsenejší!“ Aj ja patím k tej väčšine, ktorá je kombináciou obidvoch spomínaných skupín ľudí. Snažím sa ale myslieť pozitívne a niečo začínajúce ma inšpiruje. Aj rok 2015 považujem za bielu, nepopísanú stránku, na ktorú budem môcť aj ja pridať svoj príspevok - či už rodine, priateľom a blízkym, ale, ako poslanec, aj celej komunite obyvateľov nášho mesta a okresu. Preto sa chcem čo najviac stretávať a rozprávať s Novovešťanmi a z ich názorov a potrieb čerpať inšpiráciu pre svoju prácu. Chcem vás poprosiť, aby ste mi, či už osobne, alebo písomne (na adresu Spišského Patriota, či na moju e-mailovú adresu) dali vedieť, čo vám v našom meste chýba, čo je potrebné opraviť, alebo zlepšiť. Nenárokuje si patent na rozum a pravdu. Vždy som počúval ľudí a chcem tak robiť aj naďalej. Vy najlepšie viete, kde vás „tlačí topánka“ a čo by pomohlo urobiť váš život ľahším a príjemnejším. Nemôžem a ani nechcem sľubovať zázraky, ale chcem, takto verejne, opäť prisľúbiť, že každý reálny a rozumný nápad sa budem snažiť presadiť, či už v Mestskom zastupiteľstve Spišská Nová Ves, alebo v zastupiteľstve Košického samosprávneho kraja. Tam sa nám napríklad podarilo získať podporu kolegov z iných okresov a schváliť 2,4 milióna eur na opravu zadného traktu Provinčného domu v našom meste. Jej prvá časť už je za nami a budova je opäť o niečo krajšia. V plnej kráse zažiarí po ukončení celej rekonštrukcie. Uvidíme ju tak, ako sme ju nevideli už desiatky rokov. A úspešní sme boli aj v prípade letohrádku Dardanely v Markušovciach. Na jeho rekonštrukciu sme schválili 450 tisíc eur. Je určite dobrou správou, že z 211 miliónového rozpočtu pôjdu peniaze aj do investícií. Vodičov poteší dokončenie opravy cesty na Hnilčík. A vodiča, ktorý vozi predsedu samosprávneho kraja poteší nové auto. Vyčleniť naň z rozpočtu 100 tisíc eur mi ale pripadá v tejto dobe trochu priveľa.

Rozpočet sme ako poslanci v závere roka schvaľovali aj v Spišskej Novej Vsi. Už sú dávno za nami doby,

keď sme mali na rok vysoko nad 30 miliónov eur. V roku 2015 obsahuje mestský mešec 25 miliónov eur. Je postavený tak, aby zabezpečil splnenie základných funkcií mesta. Mne osobne v ňom chýb nejaká ambicióznejšia myšlienka, základ pre nejaký rozvoj. Prešiel som ho pozorne celý, ale nenašiel som v ňom nič, čo by, okrem prevádzky, aspoň naznačovalo nejaké priority pre budúcnosť. Nie sú naplánované žiadne investície, ani príprava na ne. Pozitívnou správou pre občanov je, že dane a poplatky sa nebudú zvyšovať. Potešili ma aj „prvé lastovičky“ v oblasti politickej kultúry a vzájomnej komunikácie v našom zastupiteľstve. Ke nej, nás poslancov, vyzval aj primátor a ja sa rozhodne chcem chovať inak, ako niektorí naši kolegovia vo „veľkom“ parlamente. Nemienim sa hádať a politikárčiť na úkor konštruktívnej práce. Nechcem mrhať silami na nepodstatné a maličké spory. Práve naopak. Mojim cieľom je predkladať návrhy, ktoré budú v prvom rade nápomocné obyvateľom mesta. Dobré viem, že toto mesto mnohí milujú, ale nežije sa im v ňom ľahko.

Vážim si ústretovosť primátora, ktorý si dokázala osvojiť moju myšlienku ocenenia bývalých primátorov mesta, a to formou ponuky pracovať v dozorných radách mestských firiem.

Všetci poslanci sme vzali na vedomie menovanie poslankyne Grečkovej za zástupkyňu primátora. Keďže je zároveň poslankyňou Národnej rady SR, bude v meste pracovať na 80%-ný úväzok za 2668 eur mesačne. Nového zástupcu má aj košický župan. Stal sa ním Ing. Zachariáš. Ten pracuje na 100%-ný úväzok za mesačnú odmenu 2650 eur. V inštitúcii s ročným rozpočtom 211 miliónov eur.

Nič nie je iba čierne, ani biele. Tak ako existuje celé spektrum farieb, existuje aj množstvo rozličných pohľadov na prácu poslancov mestského zastupiteľstva. Je ešte veľmi skoro na akékoľvek hodnotenia, ale určite by som privítal ich väčšie zapojenie sa do práce prostredníctvom komisií a mestských výborov. Ich počet naši predchodcovia znížili a mne niektoré chýbajú. Určite by v súčasnosti mala čo robiť taká Komisia pre rozvoj a investície. Život je zmena a taká môže byť aj práca mestských poslancov. Je na každom z nás ukázať, že sme do zastupiteľstva neprišli iba mlčky sedieť, ale každý z nás môže využiť svoju profesionalitu a skúsenosti pri tvorbe zákonov, ktorými sa bude riadiť život v Spišskej Novej Vsi. A hlavne: najprv počúvať občanov a potom ich názory aj verejne prezentovať. Veď sme ich zástupcovia.

Rastislav Javorský

*Z penzie som tak-tak našetril na poľovnícky lístok...
Na náboje nezvyšilo.*

Kresby: R. Jasečko

NA MATERSKEJ NUDE ODZVONILO!

Veľa mamičiek, ktoré porodila svoje vytúžené dieťaťko už určite zažilo pocit, keď sa zrazu cítili samé a bolo im smutno. Váš manžel, či partner zarezáva od rána do večera v práci a zarába peniažky pre rodinu, vaši rodičia sú od vás 300 kilometrov ďaleko, kamaráti zo strednej, či výšky sú roztrúsení po celom svete. A zrazu ste zistili, že sa motkáte „len“ okolo svojho drobčeka a nemáte sa s kým poradiť, či iba tak, obvyčajne ľudsky, porozprávať.

V „Novejši“ však máme, už viac než 12 rokov, recept, ako naše mamičky na materskej môžu zahnať smutné chvíle. V našom meste totiž funguje občianske združenie, Materské centrum Dietka. „Chceme zabrániť sociálnej izolácii rodičov na materskej dovolenke, do ktorej sa pri celodennej starostlivosti o deti dostávajú. Dietku vnímam ako prácu so skupinou ľudí, ktorá má vzťah k svojmu prostrediu, prírode, filantropii a vie aká dôležitá je vzájomná spolupomoc,“ povedala šéfka centra, Majka Klimová o dôvodoch vzniku a poslaní Dietky.

Na svoje si tam prídu nielen dospelí. Pokým sa vy v Dietke zoznamujete a vymieňate si s rodičmi skúsenosti, vaše ratolesti sa vyhrávajú so svojimi rovesníkmi v herni. Okrem toho sa v materskom centre učia batolať po anglicky. V rámci

podpornej skupiny dojčiacich matiek Dietka učí mamičky všetko o dojčení. K dispozícii sú aj kurzy viazania baby šatiek a eko plienok.

Materské centrum aktívne organizuje aj množstvo ďalších podujatí. „Robili sme výstavu fotiek Dojčíme- Upokojíme, spoločné prechádzky nosiacich mamičiek, ktoré nosia svoje deti v baby šatkách, vybudovali sme komunitnú záhradu- zázračné zelené miesto (Zá- ZeMie) s prvkami prírodného ihriska- Vyšná Hať, Fľuder. Myslím, že do budúcnosti aspi- ruje MC Dietka na rodinné komunitné centrum. Plánujeme tiež pokračovať na prácach našej komunitnej záhrady,“ vymenúva skoro nekonečný rad aktivít a plánov Majka Klimová.

Priestor v Dietke si môže zarezerovovať aj skupinka ľudí a stretnúť sa. „Vieme aj postrá-

žiť deti na pár hodín. V priestoroch herne máme „sekáč“ detských a tehotenských vecí za symbolické ceny,“ uviedla šéfka a zakladateľka občianskeho združenia..

Šéfovať materskému centru nie je vždy jednoduché. „Starám sa najmä o zabezpečenie chodu a prevádzky celého združenia. Od financií, programu, po personálne zabezpečenie v spolupráci s Úradom práce v Spišskej. Veľmi dôležité je získavanie darcov, peňazí skrz grantové programy. Od samosprávy máme priestory za výhodných podmienok. V materskom centre fungujeme 4 žienky- ja, Hanka Ogurčáková- laktičná poradkyňa, Barborka Vajová- adminka webstránky www.dietka.sk a lektorka kurzov eko nosičov a eko plienok. Pridala sa k nám aj Majka Dutková, ktorá organizačne zabez-

pečuje Zónu bez peňazí a píše články o aktivitách v našom združení,“ menuje Majka dobré duše, bez ktorých by Dietka nemohla existovať.. Baby z Dietky úzko spolupracujú s dvoma občianskymi združeniami a najmä fantastickými ľuďmi, ktorí ich založili. Sú to OZ Na boso (Linda bevilacqua) a OZ Koreň (Paľúchovci a Marchinovci)..

Herňa Dietky sídli na sídlisku Mier, v priestoroch zdravotníckeho strediska, na prízemí. Materské centrum navštívi ročne približne 100 mamičiek s deťmi. „Deti sú budúcnosťou našej spoločnosti. Mali by sme im venovať svoj čas, pozornosť i peniaze. Deti sú našou šancou a našim zrkadlom,“ uzavrela náš rozhovor zakladateľka a vytrvalá šéfka tohoto prepotrebného združenia.

(sim)

NOVEJŠA OČAMI ŠTUDENTOV

Čo človek, to osobitý názor. Aj na naše mesto sa každý z nás pozerá zo svojho jedinečného uhla pohľadu. Zo starších ľudí hovoria skúsenosti a čaro mladších spočíva v otvorenosti a úprimnosti. Nemajú strach povedať, čo si myslia a preto sme pre nich vymysleli túto rubriku. Budú v nej písať o svojom pohľade na Spišskú Novú Ves - mesto, ktorého sú budúcnosťou. A to je dôvod, prečo počúvať a vnímať ich názory s plnou vážnosťou.

Som žiačkou gymnázia na Školskej ulici a v Spišskej Novej Vsi žijem už 16 rokov. Naše gymnázium sídli na okraji mesta v smere do obce Harichovce. Neraz na vyučovacej hodine sa mi stalo, že som očami zabúdila na ulicu a premýšľala. Oproti škole je Krízové stre- disko Alžbetka a vedľa neho poloprázdny pozemok so stenou, na ktorej je veľký nápis LETNÉ KINO. Z rozprávania mojich rodičov som sa dozvedela, že kedysi dávno v tomto objekte fungovalo kino, ale nie hocijaké. Vraj sa tam sledovali úžasné filmy doslova „pod holým nebom“. Mládež si na večerné predstavenie doniesla teplú deku, limoná-

du a v nepriaznivom počasi aj daždník. Všetci sa k sebe túlili pri napínavých scénach alebo si pospevovali pesničky z romantických filmov. Atmosféru dopĺňali hviezdy na večernom nebi. Hneď mi napadli scény z amerických filmov, ako mládež chodila v lete vonku do kina v starých ošúchaných autách alebo aj scéna z filmu Pelišky, ako otec naháňal svojho syna, ktorý pozeral zakázaný film na obrovskom plátne svojho kamaráta. Mojm nápadom je obnovenie tohto letného kina. V prípade problémov s pôvodným priestorom, nájsť iný. Do opravy by sa mohla dobrovoľne zapojiť aj mládež v rámci kvalitného projektu, aby pomohla mestu s týmto

nápadom. Postarali by sme sa o propagáciu a spoločne si vytvorili príjemné miesto na trávenie voľných letných večerov. Mám veľmi rada svoje mesto, ale v tomto veku nemám veľa možností spoločenského života. Cez týždeň sa naplno venujem škole, ale cez víkendy je to oddych a najmä čas na rodinu a priateľov. Jasné je, že všetci sa vždy tešíme na piatok, no a keď už ten spomínaný piatok nastane, prídu aj otázky typu: „Čo dnes večer? Kam pôjdeme?“ Okrem reštaurácií a barov nemáme na výber už nič. Veľa ľudí odchádza z mesta na dedinské zábavy a mesto ostáva prázdne. Ak nie sú zábavy, tak skupinky ľudí iba bezcieľne postávajú

po uliciach, v mestskom parku, pred podnikmi...ale akými? Ľuďom starším ako 18 rokov to nerobí problém sa hocičké zabávať, no čo tí mladší? Sedieť v zafajčených krčmách, sledovať podnapitých rovesníkov, ako sa tackajú po ulici.

Prednedávnom zrušili populárny disko- klub. Bolo známe, že triezvých ľudí tam ubúdalo a čoraz viac mladých opitých pribúdalo. Ale predsa sa tam dalo zatancovať, počúvať hudbu, stretávať priateľov a nové tváre. Mnoho mladých ľudí túži po kvalitnej zábave práve v našom meste. Chceme tak veľa?

Študentka
Alexandra Ružbacká

NAJČASTEJŠIE MENÁ BÁBÄTIEK V ROKU 2014 BOLI: SAMUEL, FILIP, SOFIA, JASMÍNA, NELA A EMMA

Vlaňajší rok bol na pôrody bábätiiek bohatý.

V spišskonovoveskej pôrodnici priviedli naši zdravotníci na svet až 1256 drobčeka, z toho 653 chlapčeka a 609 dievčatka.

V roku 2014 dávali rodičia najčastejšie mená Samuel, Filip, Sofia, Jasmína, Nela a Emma. Prirodzenou cestou sa narodilo 1007 detí a cisárskym rezom vybrali z bruška 249 detičiek, čo predstavuje 20% z celkového počtu pôrodov. Najmladšia rodička mala 14 rokov, najstaršia 45 rokov. O zmiernenie pôrodných bolestí epidurálkou, prejavili záujem iba tri rodičky. Veľký záujem nebol ani o výber pôrodníka. „Obe služby sú málo využívané,“ reagoval Tomáš Kráľ, hovorca siete regionálnych nemocníc Svet zdravia. Dobrou správou je, že z roka na rok počet novorodiatok na gynekologicko-pôrodníckom oddelení v Spišskej stúpa. V roku 2010 to bolo 1068 pôrodov, v roku 2011 už 1088 novorodených bábätiiek, rok 2012 priniesol ďalší nárast -1259 detí, a v roku 2013 sa tempo rastu zastavilo na počte 1224 novorodencov. „Ambíciou gynekologicko-pôrodníckeho oddelenia je dosiahnuť až 1500 pôrodov za rok,“ uviedol v tejto súvislosti Kráľ.

Čo sa spišskonovoveskej pôrodnice týka, rok 2014 sa niesol aj v znamení stavebných prírastkov. „V rámci rekonštrukcie bola vybudovaná nová časť s 8 izbami (15 lôžok) s novou úrovňou štandardu. Všetky izby majú samostatné sociálne zariadenia, televíziu a harmonický interiér. Kapacita celého oddelenia sa zvýšila na 28 izieb s 55 lôžkami,“ informoval hovorca.

Veľkou novinkou je, že na dvoch VIP izbách sa bude môcť s rodičkou ubytovať aj otecko. Dobrou správou je, že aj pôrodné sály osviežili moderné pôrodné lôžka. Komfort sa zvýšil aj na pôvodných

izbách. Na jednej izbe už budú ležať maximálne dve mamičky. Spišskonovoveská pôrodnica sa v roku 2014 umiestnila v expertnom hodnotení rebríčka Sprievodca pôroductami 2013 na výbornom 4. mieste (viac informácií na www.sprievodcaporodnicami.sk). Podľa slov hovorca jej ambíciou je, stať sa najlepšou pôrodnicou v Košickom kraji.

Žiaľ, rok 2014 priniesol aj smutné momenty v našej pôrodnici. Ešte pred príchodom do nemocnice prišlo o život 5 detičiek. Štyri bábätká umreli do siedmych dní. Jedna mamička sa svojho dieťaťka zriekla. A pokračuje aj tradičný folklór rómskych matiek -Z pôrodnice ušlo 73 čerstvých rodičiek.

Nový rok 2015 odštartovali na pôrodnici v Spišskej našťastie radostne. Prvý novorodenec sa vypýtal na svet iba 55 minút po silvestrovskej polnoci. Oliverko Dravecký sa narodil mamičke Dominike Zelenej zo Studenca (okres Levoča). Chlapček vážil 3 240 gramov a meral 52 centimetrov. Ako nám mamička prezradila, Oliverko prišiel na svet o pár dní skôr, ako plánovali. Pôvodne chceli osláviť Silvester doma s priateľmi. Oliverko rodičom v dobrom slova zmysle, plány prekazil. „Naši známi oslavovali rok 2015 dvojnásobne a ja ho trávim v pôrodnici, so svojím synčekom,“ hovorila nám šťastná novopečená mamička. Prvý Novovešťan roku 2015 bol na svete až 2. januára, krátko pred siedmou ráno. Matias Prokein váži 3030 gramov a merala 48 centimetrov. Dvojnásobná mamička prezradila, že pôrod bol ťažký, ale je šťastná, že sú obaja zdraví. Doma sa na nich teší otecko a Matiasov šesť ročný bráček.

(sim)

ŠACHOVÉ DERBY DVOCH SPIŠSKÝCH VSI

Sme veľmi radi, že spätná väzba Spišský Patriot – čitateľ začína „zaberať“. Od miestnych šachistov sme totiž dostali pozvánku na zápas druhej slovenskej ligy a boli sme svedkami vskutku netradičného derby. Veď medzi sebou sa bili strelci, veže, či kráľovné zo Spišskej Novej Vsi a ich súperom boli pešiáci, jazdci, či kráľ z tiež Spišskej, ale Starej Vsi.

A presne na Mikuláša sa šachisti z oboch spišských vsí postavili proti sebe. „Novým“ Spišiakom sa zatiaľ v druhej lige nedarí, veď po štyroch kolách mali na konte len dve chudobné remízy a dve prehry, no práve v derby sa chceli odraziť od výsledkového dna. Stretnutie bolo zaujímavé, no keďže určite nepatríme medzi šachových veľmajstrov, o jeho hodnotenie sme požiadali jedného z hráčov domáceho klubu Rudolfa Zrosta. A ten nám vyrozprával pútavý príbeh jedného šachového dňa. Veď posuďte sami, šachový report z „pera“ priameho aktéra stojí skutočne za to.

„Tak ako sa na domácich patrí, pripravili sme stoly, stoličky, šachovnice, partiére, šachové hodiny a vedúci družstva Milan Polovka začal variť údené koleno, na ktoré som sa veľmi tešil. Postupne sme sa začali schádzať a vyzeralo to, že nastúpime vo veľmi silnej zostave. Optimisticky sme čakali na súperov. Po ich príchode a predložení ich súpisov sme však už takí veselí neboli. Podľa Elo ratingu (spôsob hodnotenia relatívnej výkonnosti hráčov, pozn. autora) sme síce boli miernymi favoritmi, ale to sú iba papierové predpoklady, všetko treba dokázať za šachovnicou. Stretnutie sa začalo minútou ticha a uctením si nášho kolegu šachistu Jožka Belej, ktorý nás len prednedávnom opustil. Rozhodca stretnutia usadil hráčov k jednotlivým šachovnicám a stretnutie sa o 10:05 mohlo začať. Mój súper na šiestej šachovnici sa zamyslel, a tak po hodine hry som si šiel „omrknúť“ ostatné šachovnice. Nevyzerá to veru zle, ale ešte ani zďaleka nie je koniec. Rozmýšľam, ako čo najlepšie postaviť svojich dvoch jazdcov, keď tu zrazu začujem nejaký šum. Na šachovnici číslo osem vyhráva náš hráč Norbert Recký, ktorý získava strelca, ubráni hrozby a súper sa vzdáva. Rýchlo som zahral svoj ťah a gratulujem

spoluhráčovi, keď tu zrazu v priebehu 2 minút končia ďalšie tri partie a všetky v náš prospech. Vyhrávame 4-0! Tak ruku podávam aj Lacovi Laukovi, ktorý chytil súperovi dámu, Júliusovi Strompovi, ktorý kvalitou viac nedáva súperovi šancu a Kamilovi Švaňovi, ktorý spája veže na súperovej siedmej rade a je vymaľované. Ešte sa však stále hrá na štyroch šachovnicach, teraz to len celé nepokaziť, aby neskončil zápas remízou. Po troch hodinách boja získavam pešiaka, ale koncovka bude ešte dlhá. Na štvrtej šachovnici Ján Krajňák remizuje po veľmi divokej partii a vyhrávame 4,5 – 0,5. Zápas už máme vo vrecku, ale v takomto prestížnom súboji ide aj o skóre. To sa nám darí zvyšovať, keďže na druhej šachovnici vyhráva Štefan Dzurenda, ktorý sa bráni veľmi originálne a v závere partie rozhoduje svojím útokom na súperovho kráľa. Na prvej šachovnici sa Marek Tauber dohodne so súperom na remíze, a tak je stav stretnutia 6-1. Ako posledná partie sa hrá tá naša a zraky našich spoluhráčov sa upierajú na mňa. Po štyroch hodinách boja, sa mi konečne podarí presadiť pešiaka,

súper kapituluje a zápas vyhrávame 7-1. Tentoraz ja prijímam gratulácie a sledujem našich súperov ako mlčky opúšťajú hraciu miestnosť, ešte stále nechápajúc, akú nádielku dostali na Mikuláša. Som fyzicky aj psychicky unavený a môj stav sa ešte zhoršil, keď som zistil, že z údeného kolena, na ktoré som sa tešil celý deň, zostali iba kosti... No na druhej strane mnou lomcuje radosť z výhry, pretože sa ešte dlho bude spomínať na naše vysoké víťazstvo nad Spišskou Starou Vsou,“ končí svoj náhľad na derby zápas Rudolf Zrost.

A my máme radosť, že môžeme svojim čitateľom prinášať reportáže aj z takýchto súbojov. Veď športová Spišská Nová Ves nie je len o basketbale, volejbale či hokeji. Počas celého pôsobenia na malinkom spišskom mediálnom trhu sa snažíme ukázať Spišiakom, že v našich novinách majú priestor aj malé športy a hlavne ich protagonisti. A pre tých, ktorí ho s láskou a vášňou robia, nech je táto reportáž inšpiráciou. Skontaktujte nás, radi sa prideme na vás pozrieť, nech vás následne „vidí“ celá Spišská Nová Ves.

-ob-

ZABUDNUTÉ MIESTA MESTA

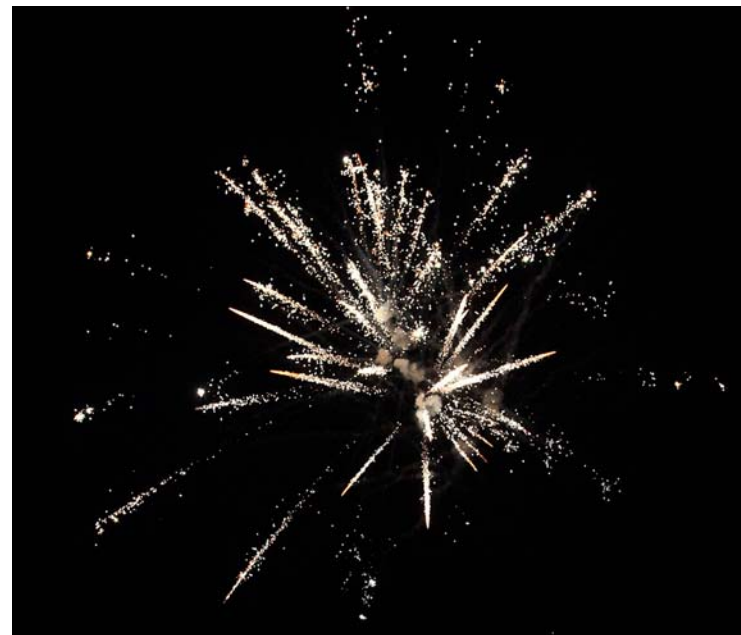
ŽELEZNÍČNÁ TRATĽ SPIŠSKÁ NOVÁ VES - LEVOČA

- Trať bola spustená do prevádzky v roku 1892 a zrušená v roku 2003
- Dĺžka jednokoľajovej trate 12, 6 km
- Zastávky na trati: SNV- Harichovce- Levočské lúky- Levoča
- Na trati premávali 1 až 3 motorové vozne nazývané Levočanka
- Maximálna rýchlosť jazdy bola 60 km/ hod.
- Cena jednosmerného lístka z SNV do Levoče bola 60 halierov
- Prvý vlak z SNV mal odchod 4, 50 hod., posledný 23, 42 hod.
- Prvý vlak z Levoče 3, 58 hod., posledný 23, 00 hod.
- Cesta trvala 24 minút.

FOTOREPORTÁŽ

SILVESTROVSKÝ OHŇOSTROJ

- 15.1. Svetový deň armády

23.1. Svetový deň patriotizmu

24.1. Deň komplimentov

25.1. Svetový deň lepy

26.1. Medzinárodný deň colníctva

27.1. Medzinárodný deň pamiatky obetí holokaustu

28.1. Európsky deň ochrany osobných údajov

Medzinárodný deň mobilizácie proti jadrovej vojne

2.2. Svetový deň zasväteného života

Svetový deň mokradí
- 2.2.

4.2. Svetový deň proti rakovine

6.2. Svetový deň bez mobilu

8.2. Deň pre bezpečnejší internet

Svetový deň manželstva
- 8.2.

KRÍŽOVKA

Autor: Albin Medúz

Dal som si novoročné predsavzatie, TAJNIČKA 1 - 4 a viem, že ho určite dodržím.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
A																				
B																				
C																				
D																				
E																				
F																				
G																				
H																				
I																				
J																				
K																				

Vodorovne: **A:** anglická plošná miera - obilnina - solmizačná slabika - olovo, ch. značka - chyt', u poľovníkov - stonanie. **B:** riečny živočích - hlavné jedlo dňa - odoberám - tvorca epiky - prvá časť slov s významom hora, horský. **C:** ruské mužské meno (Joachim) - TAJNIČKA 4 - žltohnedá farba. **D:** Nemecko, historicky - sprav - lebo, básnický - orol po česky - obilnina. **E:** zrútenie sa organizmu - zaťažoval úrokmi - sprav to. **F:** zosilnený súhlas - poháňajú - český súhlas - vrkoč - morský cicavec s klami - obruba. **G:** skoro - zaspal, básnický - ženské meno (3. 5.) - trojitá pápežská koruna. **H:** pokropil rosou - telocvičný postoj - tam - dotieravec, skr. - draselné hnojivo. **I:** vodí - TAJNIČKA 2 - vydatá po česky. **J:** pritkanie - namotával - označenie kvality múky - zomiera - nie po nemecky. **K:** pomaže na povrchu - zmen - zriedkavé mužské meno - oceňujú.

Zvisle: **1:** nástenný gobelín - patriaci katovi - predložka. **2:** pochutina, súčasť čokolády - berie národnosťne - M foneticky. **3:** ekonomika, skr. - stará arabská viera - poľská rieka. **4:** cigánka - TAJNIČKA 1. **5:** ochrana a bezpečnosť pri práci, skr. - vystavíme praniu. **6:** naozaj - sníval, básnický - mesačná fáza. **7:** stiahnu z kože - svitania. **8:** antimón, ch. značka - Dorota domácky - nikde. **9:** hora - prídavok - dl'a po česky. **10:** semita - revolvery - o neho, básnický. **11:** alkohol zo sladú - soľ kyseliny octovej - Okresný Výbor, skr. **12:** predložka - geometrický tvar vajcovitého tvaru - ženské meno. **13:** rozum - černocho po rusky - vzor. **14:** lietel - vyznamenania, ľudovo. **15:** opojil alkoholom - horský masív Rusku, oddeľujúci Európu a Áziu - obščina v starom Rusku. **16:** ovláda - protivný človek, poeticky. **17:** zavčasu - TAJNIČKA 3. **18:** tamto - jedovatý had - Diana po anglicky. **19:** starogrécky hrdina - jedovatá bylina - rímska dvojka. **20:** Norbert, domácky - ohmata - predložka.

Pomôcky: AKIM, ARAP, ARAS, DAEN, LIADOK, ODRA, OREST, ORO, OVOID, TIARA, VALER.

SKALICKÝ S GODLOM PILIERMI BRONZOVÉHO PREKVAPENIA V KANADE

Famózný úspech v samotnej kolíske hokeja dosiahli slovenskí junióri na MS do 20 rokov. V kanadských hokejových baštách Toronte a Montreale vybojovali po heroických výkonoch fantastické bronzové medaily.

Nás Spišiakov môže tešiť, že pri tom bola aj dvojica odchovancov spišskonovoveského hokeja, ktorá sa mierou vrchovitou príčinila o tento megaúspech. Útočník Pavol Skalický sa prezentoval tvrdou, no čistou hrou do tela, postupne sa prepracoval do elitného útoku až si jeho hru všimli skauti z najvyššej švédskej ligy a priamo v dejisku šampionátu s ním Örebro podpísalo skúšobný kontrakt. Ešte lepšie dopadol ďalší Spišiak Denis Godla. Počas šampionátu sa z neho stala priam hokejová ikona, viacerými skvelými zákrokmi si na svoju stranu naklonil národné kanadské publikum, ale i hokejových odborníkov. Tí

ho napokon vyhlásili za najužitečnejšieho hráča celého turnaja, najlepšieho brankára MS a vmestil sa i do elitného klubu All Stars. No to či zažil Denis po prehratom semifinále s Kanadou (1 – 5) sa mu iste vryje do pamäti na celý život. Veď ktorému Slovákov aplaudovala v stojí zaplnená torontská hokejová mekka Air Canada Centre? Pokojne

by sme ich mohli spočítať na prstoch jednej ruky, navyše Denis určite skončil vo viacerých poznámkových blokoch skautov zo slávnej NHL. Držme preto obidvom Spišiakom v ich ďalšom hokejovom raste palce a vyslovme im obrovské ďakujeme za skvelú prezentáciu aj spišskonovoveskej hokejovej školy.

Oliver Buza

RECEPTY OD (DO) STAREJ MACERI

HOLUBKY KUČERAvej ANČI

Kedz še človek po Silvestru zobudzi a ma gebuľu o tri čísla menšu jak mozeg a žaludek še ksichci jak bubľajuca sopka Etna, prišol čas spametac še, žeby sce še mohli aj v novym roku rozbehnuc do „krajších zajtrajškov“. Dafto vybija klin s klinom (aľe to je akurat cesta na Prednu horu), druhí lapi do ruky pivo a dvacec deka tresky, treci vyloga liter mľeka, abo baldovskej, ale kedz pridze hlad, treba aj daco zjesc a na taky žaludek su najlepše holubky, co som aj teho roku treceho januara jedol vo Višňove pod Dargovom u Kučeravej Anči.

Co vycahla zo špajzky?

Jednu hľafkovu kapustu, pol kila scehna, dvacec deka ryže, štverc litra paradajkového pretlaku, jedno vajce, jednu cebuľu, tri stručky cesneku, oľej, kus pepu a červenej papriky a soľ.

Jak na to išla?

Anča bila s figuru po mame, ale s hlavu po otcovi a tak išla na vec postupne. Perfšeho zme še ľem prevaľali v posceli, druhého zme vybehli vypocic do Slanských kopcoch a treceho rano lapi-la richtovac holubky. Vycahla z regaľa mlynek, pomlela meso, pridala kus pretlaku, vajca, peper, soľ, rozdzabany cesnek a opraženu cebuľu, premyla čínsku pomstu (pre zadubených stredoeuropanov prekladam- ryžu), šturila mi vajdľing z varešku do ruky a hvári: „Mješaj, Mišku, ši trenovany!“ A kym som ja šedzel na šamerliku, mješal a očkom sledoval to, co zdzedzila Kučerava Anča po mame, ona vžala do ruky nož, rozrezala kapustu po dľužke na dva polky, vyrezala hlubik a zvyšek kapusty vtrepala do harenca, dze še varila voda. Sem tam še od pecika otočila ku mne, ta že som mal to figurove šou aj spredu, dristala, jak syn v Irsku na bitungu uplatňuje svoje vysokoškolske bildo-vaňe a každu chviľečku odrezavala kapustovo listy, jak še postupne uvarili a zmekli (pre začínajúce gazdzinky a ženy, co nemaju caly dzeň do čeho, ani keho pichnuc a chodzja na obedy do reštavracie uvadzam, že smerom zverchu ku stredku, ne naopak). Kedz su listy uvarene, lapi jeden do ruky, z ložečku nabere kuščičko z hmoty, co som vymješal vo vajdľingu a toči tak, žeby vzniknul levik. Nakonec olizne paľec a verchnu časť lista zašturi dnukaj, tak že še urobi „holubek“, co še pri varení neotvori. Skušam aj ja, aľe je pravda, že na to treba grif, abo cerpežlivosc a tak rakši robim menej naročne prace: Do harenca, dze še varila kapusta dam na dno perfše tri, štyri listy, co Anča odlupla a na nich položim tote holubky. Zaľejem s pretlakom, rozmješanym z vodu, soľu a na cenko, bars cenučko narezanymi hlubikami. Na slabym ohňu varime das štyracec minuty, co je akuratna chviľka, žeby mi Anča eščík porozpravala, jak še dobre ma aj jej dziefka, co sebe našlo za ženicha takeho dz-edzinskeho fičura z Bišhofshofenu, bo naše vyhodňarky, aj kedz nezaju šprechovac nemecky, maju pod Alpami na počudovaňe bars dobry kurz. Holubky zakľa zmeknu a Anča tjež, bo še vycešuje, jak še jej dzeci maju dobre vo vysnivanej cudzine. Kym ma ešči solzu v oku pre istotu šturim holubky na fertal' hodziny do rury, nech še zapeču a odrežem ku nim falat z fajneho domaceho hľeba. A potym už ľem šedneme ku stolu, kukame ku Dargovskemu priemuku, vjeter a Dunčo dohaňa bjely snech po poľoch a ja vysvetľujem Kučeravej Anči, jak je nam tu na Slovensku dobre, bo v chalupe je ceplo, dvacateho chodzi penzija, dvacateho perfšeho zaš chodzi Anča na skajp a pečene holuby, či jak im tu na Zempline hutorja „holubky“ padaju do ustoch rovno z neba (v našim pripadze z rury).

Bo jak hvári klasik:

VŠADZI DOMA, DOBRE NAJLEPŠI
KEDZ MAŠ HOLUBKY PRED SEBU NA TEPŠI

Michal Buza starší

PREDSTAVUJEME „MLADÉ ŠPORTOVÉ TALENTY SPIŠA“

NOVOVESKÁ PLAVECKÁ RAKETA MIERI NA VRCHOL

Spišskonovoveské plávanie začína mať cveng nielen za hranicami nášho okresu. Po tom čo Klub plávania Spišská Nová Ves (KP SNV) „vypustil“ do sveta Barboru Mišendovú, sa hlási o slovo na plaveckom výslni ďalší Novovešťan – Tomáš Želikovský.

30 – násobný majster SR sa pripravuje aj s olympijským víťazom

Štrnásťročná vychádzajúca plavecká hviezdička, ktorá obľubuje hlavne šprinty na kratších tratiach začala s plávaním vo svojich štyroch rokoch, kedy ju rodičia prihlásili do plaveckej prípravky, aby sa naučila plávať. To, že sa im tento zámer dokonale podaril, prezrádza pohľad na doterajšiu Tomášovu kariéru. Veď mladý Novovešťan je 30 (!!!) – násobným majstrom SR a sedemnásobným držiteľom slovenského rekordu. Na tohto ročných medzinárodných pretekoch v Berlíne, v konkurencii plavcov z 28 krajín z Európy, nenašiel na 100 m motýlik premožiteľa. Svoju dominanciu potvrdil i na nedávno skončených Majstrovstvách SR v plávaní

starších žiakov, ktoré sa konali v jeho domovskom bazéne v Spišskej Novej Vsi. Tomáš suverénne vyhral štyri disciplíny a svoj výkon vyšperkoval i dvoma národnými rekordmi. Momentálne trénuje pod vedením Ivana Mireka ml. v KP SNV vo svojom rodnom meste, no veľmi dobre si uvedomuje, že ak chce bojovať v plaveckých dráhach s tými najlepšimi na svete, potrebuje predovšetkým kvalitnú konfrontáciu. „Okrem domácich tréningov sa už rok, jeden týždeň v mesiaci, pripravujem pod vedením legendárneho Dirka Langeho v rakúskom Grazi. Trénujem tam s najlepšimi slovenskými plavcami Tomášom Klobučníkom, či Katkou Listopadovou, no vedľa mňa plávajú aj také esá ako olympijský víťaz z Londýna Juhoameričan Came-

ron van den Burgh, či Majsterka Európy Nemka Jenny Mensing. Vidieť ich tréningové jednotky, či len tak plávať vedľa nich, je pre mňa veľkou školou a hlavne motiváciou do ďalších tvrdých tréningov,“ objasňuje Tomáš. Zaujímalo nás, kto je Tomášovým veľkým vzorom a aké sú

jeho plány do budúcnosti. „Mojim plaveckým idolom je ruská plavecká strela Evgeny Sedov, ktorý už v mladom veku dokázal triumfovať na ME, či MS. Je držiteľom svetového aj európskeho rekordu juniorov na 50 m kraul a tento rok sa mu na MS v Dohe podarilo s ruskou štafetou získať

zlato. A ambície? Na rok by som sa chcel prebojovať na EYOF, čo sú európske olympijské hry mládeže, ktoré sa budú konať v Gruzínsku v Tbilisi. O ostatných nechcem hovoriť, lebo chcem, aby sa plnili pomaly,“ skromne dodáva. A čo podľa Tomáša potrebuje plavec okrem talentu „tam z hora“? „Ak chcete byť viac ako priemerný plavec, musíte vždy robiť niečo navyše, aby ste boli o krok pred svojimi súpermi,“ stroho no výstižne konštatuje slovenská plavecká nádej.

Tomáš by to mal bez rodičovskej podpory veľmi ťažké, otcovi chýba koncepcia

Ak si myslíte, že Tomáš je produktom nejakej slovenskej premyslenej športovej stratégie, slová jeho otca vás rýchlo vyvedú z omylu. „Systém financovania

športových talentov v našom štáte je veľmi zle nastavený, respektíve nie je v podstate žiaden. Je to v prvom rade o fanatizme rodičov a finančných možnostiach, nájde sa firma, ktorá finančne pomôže, ale takých je veľmi málo. Rodičia musia v prvom rade podporovať snahu a športový talent dieťaťa. „Padol“ na to nie jeden víkend, či voľný deň. Ranné vstávanie bolo v prvých rokoch plávania doménou rodičov. Obetovali sme nie jednu dovolenku, neľutujeme to, no systém by sa mal určite zmeniť. Ak nie, tak sa nečudujeme, kde sa nachádza slovenský šport,“ trefne pomenoval problémy Tomášov otec Ivan. Verme, že im odhodlanie i fanatizmus vydržia čo najdlhšie a že Spišiak Želikovský ešte poriadne rozčerí svetové plavecké vody.

-ob-

ČREPINKY ZO SPIŠSKONOVESKÝCH ARÉN

Posledný mesiac v roku bol plný športu a priniesol zopár zaujímavých športových noviniek. A aby ste nemuseli zdĺhavo otáčať stránky všelijakých periodík, či surfovať vo virtuálnom svete internetu, prinášame vám prehľad toho naj, čo sa v mesiaci december vysypalo zo spišskonovoveských športovísk.

A začneme hneď tou najväčšou bombou. To, že spišskonovoveské volejbalistky nám robia čoraz väčšiu radosť a momentálne vedú extraligovú tabuľku už zaiste viete, no zdá sa, že Spišská Nová Ves sa bude hrdiť prívlastkom volejbalová metropola. Naše mesto totiž prichýlilo pod svoje ochranné krídla volejbalistov Chemesu Humenné, ktorí sa akosi nezodhodli so svojim vedením mesta, a tak Spišiakom padla do lona i mužská extraliga. Minuloročný slovenský majster je však i jediným volejbalovým tímom zo Slovenska, ktorý ešte pôsobí i v európskych súťažiach a už pod novým názvom ŠK CHEMES Spišská Nová Ves zdolali Spišiáci chorvátsky Rovniji v našej športovej hale presvedčivo 3 : 0 a postúpili už do osemfinále Vyzývacie-

ho pohára, kde sa stretnú s tureckým Galatasaray Istanbul. Volejbalový fajnšmekri sa tak v novom roku majú na čo tešiť a my poprajme „naším“ volejbalistom, aby sa im na Spiši zapáčilo a našli tu svoj nový domov. A o tom, ako sa celá záležitosť „upiekla“, už nechajme hovoriť majiteľa ŠK Chemes Jána Molnára, ktorý v oficiálnom vyhlásení uviedol nasledovné fakty. „V sobotu 6. decembra splnomocnila Správna rada VK Chemes Stanislava Rehuša, aby verejnosti oznámil, že mužstvo mužov ŠK CHEMES Humenné, týmto dňom odstupuje zo súťaže. Naši hráči a fanúšikovia po zápase v Prešove plakali na palubovke, prijali sme nespočetné množstvo podnetov, telefonátov, otázok... Uvedomujem si, že vzniknutá situácia by mohla vyvolať spoločenskú

a športovú ujmu, taktiež ujmy Slovenskej volejbalovej federácii, veľmi negatívny dopad na mládežnícky šport, ako aj na obraz Slovenska v zahraničí a priniesť sklamanie širokej športovej verejnosti, ktorá humenskému volejbalu dlhé roky fandí. Slová o našej veľkej volejbalovej rodine som vždy vyslovoval s plnou vážnosťou, pretože našich hráčov, trénerov, ostatných členov klubu, fanúšikov a všetkých priaznivcov našich volejbalistov takto vnímam. Je pre mňa neprijateľné, ak by mala táto rodina trpieť. Uzavreli sme predbežnú dohodu s vedením mesta Spišská Nová Ves o spolupráci v oblasti volejbalu, kde by mohlo družstvo mužov pokračovať v súťažnom ročníku. Zároveň sme sa jednou cestou dohodli aj na spolupráci v podpore úspešného ženského Volejbalového klubu v Spišskej Novej Vsi,“ uviedol Ján Molnár. V dňoch 12.12.–14.12.2014 hostila spišskonovoveská plaváreň Zimné majstrovstvá Slovenskej republiky v plávaní starších žiakov a spišskí plavci veru dali o sebe vedieť. Člen KP SNV Tomáš Želikovský (podrobne sa mu venujeme v osobitnom článku) sa stal štvornásobným majstrom SR a z bazéna sa mu podarilo vyloviť až dva nové slovenské rekordy. Dve skvelé bronzy sa trblietali na hrudi ďalšej členke KP SNV Alexan-

dre Taláčovej (200 m prsia, 100 m motýlik), ktorá k tejto zbierke pridala i solidné ôsme miesto na 200 m v.sp. Finále a v ňom ôsme miesto si vyplávala na 200 m znak ďalšia Spišiacka Katka Pirháčková.

Veľkú radosť nám robia aj spišskonovoveskí hokejisti. V ťažkom decembrovom programe si postupne poradili s najväčšími rivalmi z Michaloviec (3:2), Bardejova (3:2 pp), Detvy (4:3 pp), či Prešova (5:1), nad ich sily boli len „bryndziari“ z Liptova (5:7) a Seničania (2:4). Napriek tomu Spišiáci pod vedením charismatického kapitána Ľubomíra Vaica takmer čisto so spišskou zostavou silvestrujú na treťom mieste prvoligovej tabuľky a majú dobre našliapnuté do play – off, ktoré odhalí ich ambície.

Zaujímavý december majú za sebou i basketbalisti. Ženskému Rüconu sa podarilo prebojovať do ponovoročnej nadstavby zo štvrtého miesta, čo v praxi

znamená, že sa pred bojmi o medaile stretnú dvojkolovo so slovenskou špičkou GA Košice, piešťanskými Čajkami a MBK Ružomberkom. Ich mužskí kolegovia majú za sebou „hojdačkový“ mesiac. Najprv triumf v Nitre, následne trpká domáca prehra s Karlovkou, no vianočný darček v ich podaní stál naozaj za to. 22. 12. v skvelom zápase porazili „nadupané“ Komárno 74:68, keď veľkolepý večer zažil domáci Pipiška, ktorý nastrieľal

24 bodov a svojou bojovnosťou privádzal svojich fanúšikov do varu a hostí do zúfalstva. „Po nevydarenom zápase s Karlovkou sme jednoznačne potrebovali poraziť niektorého zo silných súperov a to sa nám dnes podarilo. Výborne sme bránili, padli nám otvorené strely. Naše výkony jednoznačne nezodpovedajú kvalite mužstva, ktorá tu je, hostia si asi mysleli, že to pôjde samo, no zabojovali sme a podarilo sa zdolať silného protivníka. Aj mne sa hralo dobre, neprestal som si po pár nepremených trojkách veriť a keďže viem, že spoza oblúka triafať viem, skúšal som to ďalej a ono to začalo padať. Víťazstvo darujem fanúšikom, ktorí pri nás stoja aj v týchto ťažkých časoch,“ dodal predvianočný basketbalový hrdina.

Končíme skvelou tenisovou správou. 1. 12. 2014 sa Lukáš Klein spolu s Patrikom Némom stal členom Národného tenisového centra, čo v praxi znamená, že v rámci Slovenska bude mať spišskonovoveský odchovanec Klein najšpičkovejšiu prípravu i servis. Veď o nášho tenistu sa okrem iných bude starať aj bývalý skvelý tenista, mnohonásobný daviscupový reprezentant Karol Kučera. Lukášovu kariéru budeme naďalej podrobne monitorovať. Čo povieť zaujímavý december, však?

Oliver Buza

VYDARENÝ FUTBALOVÝ MEMORIÁL SO SPIŠSKOU MEDAILOVOU STOPOU

Druhý decembrový víkend už tradične patrí v spišskonovoveskej hale futbalu. Memoriál Andreja Franka tu napísal svoju 21. kapitolu a legendárny spišskonovoveský brankár, ktorý okrem iných hájil i svätýňu slávnej pražskej Sparty, by sa veru pri pohľade na zaplnenú palubovku i tribúny potešil.

Kozák ocenil zanietenie a dúfa v radosť z postupu na ME

Na palubovke totiž zvädzali ostré futbalové súboje v dvoch kategóriách (U12 a U14) nádejní futbalisti z Čiech a Slovenska. Naši západní bratia poslali na Spiš družstvá z Havlíčkovho Brodu a Bílovca, Slovákov, okrem domáceho FK Sp.Nová Ves, zastupovali hráči z takých bášt ako sú Košice či Žilina, a šesticu doplnili futbalisti z Popradu. Stáva sa pomaly zvykom, že turnaj otvorí významná futbalová osobnosť a tento ročník nebol výnimkou. Prvý výkop nemal nik iný ako tréner, ktorý je zodpovedný za slovenské futbalové povstanie, ktoré v túto kvalifikačnú jeseň prebehlo po celej našej krajine. Ján Kozák je rodák z neďalekých Matejoviec nad Hornádom a na svoj rodný Spiš opäť zavítal s nefalšovaným nadšením. „Rád chodím na Spiš, tu som sa narodil, prežil krásne detstvo, hral futbal, mám tu veľa kamarátov. Využijem každú takúto príležitosť, hlavne keď ide o turnaj mladých chlapcov. Je to len o ľuďoch a ich zanítení. Takúto akciu treba podporiť a memoriál Andreja Franka robíť aj naďalej. Futbalu a futbalistom nielen na Spiši želim v Novom roku veľa úspechov a nech držia palce slovenskej reprezentácii, aby sme sa takto o rok stretávali už s radosťou po-

stupu na Majstrovstvá Európy,“ vyslovil zbožné želanie lodivod slovenskej futbalovej reprezentácie. Aj on následne sledoval ľúte futbalové boje, ktoré dva dni prebiehali v hale s jediným cieľom – získať víťazný pohár.

Spišiáci na turnaji nesklamali, „mladí“ brali zemiakovú, „starí“ striebornú medailu

A na turnaji, ktorý organizovala ZŠ Nejedlého v spolupráci s mestom Spišská Nová Ves,

CVČ, miestnym FK a ObSFZ v Spišskej Novej Vsi, sa nestratili ani spišskonovoveskí futbalisti. Mladší „dvanástkari“ skončili v základnej skupine tretí, keď pred nimi „kľakol“ i taký súper ako neskorší finalista MFK Košice, ktorému nadelili sedmičku (7 – 1). V semifinále však stopku domácim vystavil celkový víťaz český Bílovec (0 – 2) a v zápase o bronz mladí Novovešťania nestačili na Žilinu, ktorej v napínavom a vy-

rovnanom zápase podľahli 4 – 5, hoci viedli 2 – 0, či 3 – 1, a napokon získali nepopulárnu zemiakovú medailu. Ich tréner Vlado Hudáček však z toho žiadnu tragédiu nerobil. „Tento turnaj hodnotím veľmi kladne, chalani mali možnosť konfrontovať sa so špičkovými tímami a rozhodne sme obstáli. Naším osudom sa stal český Bílovec, dvakrát sme s nimi tesne prehrali a stálo nás to finále. Odohrali sme však dramatické zápasy, každý chalan hral ako

o život a o to vlastne v tejto vekovej kategórii ide. Chlapci sa ešte musia veľa učiť, no mám veľkú radosť z toho, že mám na každom tréningu zo 20 mladých futbalistov, ktorí sa snažia a ak neoklamú nič na tréningu, môže z nich niečo vyrásť. Je to fajn pocit, formovať mladého človeka takouto športovou formou,“ zhodnotil bývalý vynikajúci hráč Spišskej Novej Vsi. Ešte lepšie skončili na turnaji starší kolegovia „dvanástkárov“, U 14. Tí získali striebro, keď

v základnej skupine stratili iba bod za remízu so Žilinou (3 – 3). V semifinále „dali dole“ MFK Košice (4 – 2) a vo finále prehrali až na pokutové kopy. Vyrovňavajúci gól od MFK Žilina pritom dostali len pár sekúnd pred skončením normálnej hrecej doby. No aj striebro sa na ich hrudiach blýskalo do zlata a spokojný bol aj tréner FK SNV Ján Kamenický. „Myslím si, že všetci môžeme byť spokojní, ak by mi pred turnajom niekto povedal, že neprehráme žiaden zápas, dvakrát porazíme Košice a budeme vo finále dve minúty pred koncom viesť nad špičkovou Žilinou 3 – 1, brali by sme to všetkými desiatimi. Bohužiaľ vo finále sme nedotiahli do úspešného konca, ale taký je futbal. Chlapci tu predviedli neskutočný futbal a myslím si, že toto striebro je pre Spišskú veľká vec. Turnaj mal tradičné skvelé ohlasy, už v jeho priebehu nás oslovili zástupcovia Havlíčkovho Brodu, ktorý na rok v auguste organizujú veľký medzinárodný turnaj za účasti Strumu Graz, Slávie či Bohemians Praha a boli sme naň pozvaní. Je to pre nás veľká česť a vyznamenanie práce, ktorú v klube odvádžame,“ skonštatoval vydarené dva dni plné futbalu spišskonovoveský lodivod.

-ob-

